Källskatten

Existensminimum

I anvisningarna till de av centrala uppbördsnämnden den 20 september 1952 fastställda normalbeloppen för existensminimum att tjäna till ledning vid bestämmande av existensminimum i det särskilda fallet tills vidare under år 1953 har nämnden under punkt E 2 anfört. "Om två makar båda åtnjuta inkomst bör det belopp, som förbehålles envar av dem, avpassas så att för vardera maken överensstämmelse vinnes mellan preliminär skatt och slutlig skatt". Under punkt B 2 har följande anvisning meddelats: "Om två skattskyldiga, som ur taxeringssynpunkt äro att betrakta som ensamstående, sammanleva med gemensamt hushåll, skall för dem tillämpas det normalbelopp, som gäller för äkta makar".

Under åberopande härav har uppbördsverkets i Stockholm debiteringsavdelning hemställt om nämndens förklaring i följande frågor.

Fråga 1.

Skall med hänsyn till de nya bestämmelserna angående ortsavdrag för äkta makar normalbeloppet regelmässigt fördelas lika mellan makarna och i den mån ena maken till fullo icke kan utnyttja sin del av ifrågavarande belopp, den andre maken tillgodoräknas överskjutande belopp eller skall annan fördelningsgrund tillämpas?

Fråga 2.

Skall det för äkta makar gällande normalbeloppet, i likhet med vad ovan sagts, fördelas lika mellan två skattskyldiga, som icke skola samtaxeras, men som sammanleva i gemensamt hushåll, eller skall för dem tillämpas den fördelningsgrund, som gäller innevarande år d. v. s. i proportion till respektive inkomster?

Fråga 3.

Skall vid fastställande av förbehållsbelopp för kvarstående skatt för ifrågavarande kategorier skattskyldiga tillämpas samma fördelningsgrund, som tillämpas vid fastställande av förbehållsbelopp för preliminär skatt?

Nämnden:

Vid fastställandet av det belopp som med avseende å preliminär skatt skall förbehållas envar av äkta makar bör normalbeloppet regelmässigt fördelas lika mellan makarna. I den mån normalbelopp icke kan utnyttjas av den ena maken bör det tillgodoräknas den andra maken.

I enlighet med vad som anförts i anvisningarna under punkt B 2 skall detta jämväl som regel gälla beträffande två skattskyldiga, som ur taxeringssynpunkt äro att betrakta som ensamstående och sammanleva med gemensamt hushåll.

Vid fastställandet av förbehållsbelopp för kvarstående skatt för ifrågavarande kategorier skattskyldiga bör samma förfaringssätt tillämpas.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-16 17:22:07

Löneavdrag för byggnadsarbetare

Efter överläggningar med representanter för Svenska byggnadsindustriförbundet och Svenska byggnadsarbetareförbundet meddelade centrala uppbördsnämnden den 26 januari 1952 förklaring ifråga om löneavdrag för kvarstående skatt år 1952 för sådana arbetstagare inom husbyggnads- och anläggningsindustrierna, som erlägga preliminär A-skatt och som normalt uppbära lön veckovis samt därjämte vid oregelbundet infallande tillfällen ackordsöverskott.

Enligt nämndens meddelande nr 9/1948 har husbyggnads- och anläggningsindustrierna angivits omfatta husbyggnads- och därtill hörande installations- och avslutningsarbeten (värme-, sanitets- och elektriska installationer, glasmästeriarbeten, smides-, stenhuggeri-, plåtslageri- och målningsarbeten) bergrumsarbeten samt anläggningsarbeten (väg-, gatu- och brobyggnadsarbeten, järnvägsbyggnader, flygfältsarbeten, hamnbyggnader, anläggningar för vatten och avlopp, torrläggnings-, muddrings- och regleringsarbeten, kraftverksbyggnader och linjearbeten, linbanearbeten samt tunnelarbeten och vissa bergrumsanläggningar).

Förfrågningar ha gjorts huruvida icke liknande anvisningar skulle meddelas med avseende å den kvarstående skatt, som grundar sig på 1952 års taxeringar. Denna skatt förfaller till betalning under uppbördsterminerna i mars och maj månader 1953 och löneavdrag till densammas gäldande skall författningsenligt verkställas under januari och februari respektive mars och april månader 1953.

Debitering av kvarstående skatt bland de byggnads- och anläggningsarbetare varom nu är fråga, torde ha avsevärt minskats till såväl frekvens som belopp. Fortfarande kvarstå emellertid för nyssnämnda arbetstagare det särskilda förhållandet, att ackordsöverskotten utgöra en väsentligt större andel av arbetsinkomsterna än för arbetstagare i allmänhet i ungefär samma inkomstläge.

Under dessa omständigheter finner nämnden skäligt meddela följande förklaring att gälla tillsvidare under år 1953.

Om den kvarstående skatten för sådan arbetstagare inom husbyggnads- eller anläggningsindustrien, varom nu är fråga, uppgår till så stort belopp, att en uppdelning därav på enbart veckoavlöningarna synes bliva alltför betungande för arbetstagaren, bör arbetsgivaren verkställa avdrag för den kvarstående skatten jämväl å ackordsöverskott, som utfaller under avdragsperioden.

Det kan i regel antagas, att avdrag å allenast veckoavlöningen blir alltför betungande om avdraget för kvarstående skatt på normalt utgående veckoavlöning skulle överstiga avdraget för preliminär A-skatt å samma avlöning.

Exempel: En gift arbetstagare, vars hustru saknar inkomst, uppbär normalt en veckolön av 140 kronor. A-skatten däråa antages utgöra 21 kronor. Arbetstagaren har en kvarstående skatt å 480 kronor. Därav förfaller under 1:a avdragsperioden 240 kronor. Om detta belopp uppdelas på åtta avlöningstillfällen, skulle avdraget uppgå till 30 kronor vid varje veckoavlöning. Mer än 21 kronor anses dock icke böra avdragas på veckolönen. Detta belopp avdrages vid varje avlöningstillfälle oavsett variationer i preliminärskatteavdraget. Överskjutande 72 kronor avdragas på det ackordsöverskott, som antages utfalla under avdragsperioden. På motsvarande sätt förfares under andra avdragsperioden med därunder förfallande kvarstående skatt.

Open access från www.skattenytt.se, 2026-11-16 17:22:07